

GÖYƏRÇİN

9

2014-cü il

NAĞILLAR
ŞEİRLƏR
ƏYLƏNCƏLƏR

TƏZƏ DƏRS İLİ

Əziz balalar, təzə dərs ili gəldi. Bu münasibətlə sizi və valideynlərinizi jurnalımızın yaradıcı kollektivi adından təbrik edirik. Təzə dərs ilinin sevinci üreyinizdən əskik olmasın! Vətənin adına layiq oğullar, qızlar kimi böyümək üçün məktəbdə yaxşı oxumaq, müəllimlərin, valideynlərin sözüne qulaq asmaq lazımdır.

Bu gün məktəbdə elə bil ki, toy-bayramdır. Əllərində gül dəstələri məktəbə tələsən uşaqlar elə özləri də gül-çiçəyi xatırladırlar. Onların sevincinin həddi-hüdudu yoxdur. Onlar birinci zəngin sədasını məktəb himni kimi həmişə yadlarında saxlayacaqlar. Sizin aranızda elə uşaqlar var ki, ilk dəfədir ki, məktəbə qədəm basırlar. Həyəcandan onların üreyi əsir. Övladlarını ilk dəfə məktəbə yola salan ata-analar, nəvələrini böyük ümidlə bu müqəddəs təhsil ocağına gətirən babalar və nənələr də özlərini çox xoşbəxt hiss edirlər. Onlar məktəbə yola saldıqları körpə balalardan çox şey gözləyirlər. İstəyirlər ki, övladları elmin yollarında uğurla irəliləsinlər.

Əziz balalar, onu unutmayın ki, vətənin gələcək taleyi sizin əlinizdədir. Unutmayın ki, Azərbaycanın görkəmli dövlət xadimləri, alimləri, şairləri, müəllimləri, həkimləri, mühəndisləri sizin aranızdan çıxacaqdır. Bunun üçün isə yorulmaq bilmədən çalışmalı, oxumalı, öyrənməlisiniz. Əziz balalar, bilik bayramınız mübarək!

Musiqi: Rəşid Şəfəq
Söz: Rafiq Yusifoğlu

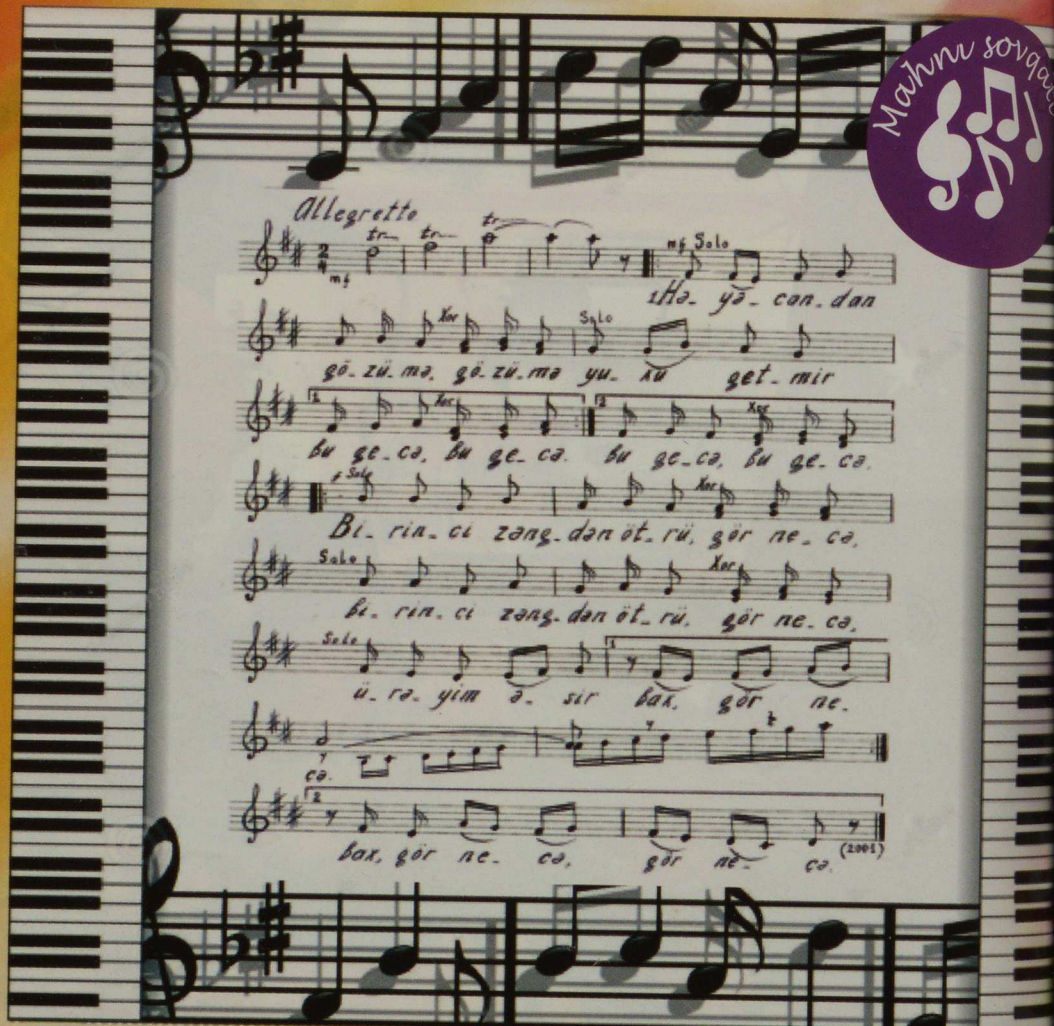
BİRİNCİ ZƏNG

Həyəcandan gözümə
Yuxu getməyib gecə...
Birinci zəngdən ötrü
Üreyim əsir necə?!

Qəlbimizdə arzular,
Əlimizdə gül-çiçək.
Yolumuzu gözləyir
Məktəb nəhəng gəmi tək.

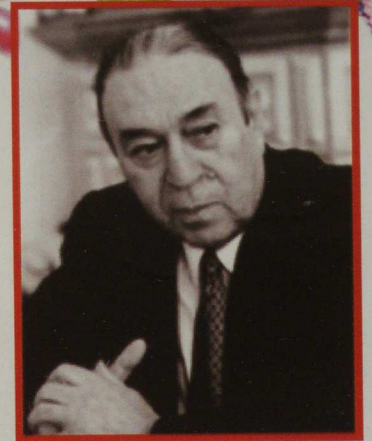
Məhəbbətlə izləyir
Bizi doğma baxışlar.
Əl edib yola salır
Qohumlar, dost-tanışlar.

Vuruldu birinci zəng,
Ta bizim nə qəmimiz?
Biliklər ölkəsinə
Yola düşür gəmimiz...

NƏBİ XƏZRİ-90

Xalq şairi Nəbi Xəzrinin uşaqlar üçün yazdığı şeirlərdə bənövşə ətri, kəpənək gözəlliyi var. 90 yaşı tamam olan həmişəyaşar sənətkarımızı yad edir, ona ulu Allahdan rəhmət diləyirik.

BƏNÖVŞƏ

Əkilir duman,
Əzənir meşə.
Nə tez solursan,
Sən, ay bənövşə.

İnan sözümə,
İndi, bənövşə!
Baxdı üzümə,
Dindi bənövşə:

Gülür çöl, çəmən,
Sular çağlayır,
Əllər çiçəkdən
Dəstə bağlayır.

-Qəlbimi verdim
Mən yerə, göyə,
Bahar gətirdim
Sizə hədiyyə.

Sevindi könlüm
Yenə səhərdir,-
Mənim də ömrüm
Bahar qədərdir!

KƏPƏNƏK

Bax, bu gülə-çiçəyə,
Qaçma, dayan, kəpənək!
Qondu gülə-çiçəyə,
Uçdu əlvən kəpənək.

Tutacaqdım onu mən,
Birdən kəpənək uçdu.
Elə bil ki, əlimdən
Əlvən bir çiçək uçdu.

HARDA GİZLƏNİR

Göy üzü hərdən təmiz,
Hərdən buludlu olur.
Hərdən adamların da
Gözü bulud tək dolur...

Gecə yağış yağanda
Hava da təmizlənir.
Görən bu qədər bulud
Qaçıb harda gizlənir?

YER KÜRƏSİ

Allahın yaratdığı
Möcüzədi bu kürə.
Onu yada salanda
Adam gedir fikrə.

Arzular qönçə-qönçə,
Arzular puçur-puçur.
Yer nəhəng bir quş kimi
Havada uçur, uçur...

Elə ki günəş çıxır,
Dərə-təpə nurlanır.
Yer özünə yer tapmır,
Ora-bura fırlanır.

Heç bilmirəm yer nədi,
Heç bilmirəm göy nədi.
Biz yerdə yaşayırıq
Yerin özü göydədi.

KƏPƏNƏKLİ BANTLARIM

Necə çıxı bilərəm
Mən anamın sözündən?
Deyir: -Getmə uzağa,
Məni qoymur gözündən.

Qəsəngəm, ətirliyəm,
Bir qızam çiçək kimi.
Bantlarım saçlarıma
Qonub kəpənək kimi.

Mən olmasam yanında,
Anam haray qoparar.
Qorxur ki, kəpənəklər
Uçub məni apara!

XIZIDA PAYIZIN İLK GÜNÜ

Payızın ilk günündə
Sanki düşdüm tilsimə.
Duman gəlib başladı
Dağda «təhvil-təslimə»...

Başdan-başa sehrdi,
Möcüzədi bu torpaq.
Bir yanda novruzgülü,
Bir yanda sarı yarpaq...

Saralmış yarpaqların
Bənzəri var ulduza.
Meşə istər-istəməz
Könül verdi payıza.

Yazın elçisi güllər
Payızla qol-boyundu?! –
Külək əsdi, ağaclar
Paltarını soyundu.

Bu meşələr, bu dağlar
Yaman gəldi xoşuma.
Yarpaqlar şabaş kimi
Səpələndi başıma...

DİBÇƏK GÜLLƏRİ

Pəncərəyə qoysaq da,
Elə bil qəfəsdədi.
Bu güllərin içindən
Boylanın həvəs nədi?

Pəncərəni açanda
Güllərin üzü gülər.
Sanki hava udanda
Havalanır bu güllər.

Bayırda quşlar otur,
Vızıldayır böcəklər.
Çıxıb qaçmaq istəyir
Pəncərədən çiçəklər...

QIZILI MƏKTUBLAR

Bu çayın sularında
Gör nə qədər yarpaq var!
Elə bil məktublardı
Bu qızılı yarpaqlar.

Bu çayın sularını
Qızıl xəzəl bəzəyir.
Bu çay dağlardan gələn
Poçtalyona bənzəyir.

Baxan kimi bilirsən
Bu çay meşədən gəlir.
Gözəl ağaclar bitən
Dilbər guşədən gəlir.

Daşlara çırpılarda
Köksünü otürür o.
Meşənin məktubunu
Dənizə gətirir o...

ACGÖZ QADIN

Yoruba (Afrika) nağılı

Bir nəfərin iki bacısı var idi, biri varlı, o biri kasıb. Kasıb elə kasıb idi ki, uşağı belinə şəlləmək üçün parça əvəzinə ağac budaqlarından istifadə edərdi. O, ağac yarpaqları yığıb satmaqla birtəhər dolanardı.

Bir dəfə kasıb qadın həmişə olduğu kimi meşəyə yarpaq toplamağa getdi. Uşağı belindən açıb yerə qoydu və yarpaq dərməyə başladı. Uşağı tək görən meymun cəld onu götürüb ağacın başına qalxdı və onu əyləndirməyə çalışdı.

Geriye qayıdan qadın uşağı qoyduğu yerdə görməyəndə qışqırdı. Anasının səsinə eşidən uşaq da bərkdən ağladı. Qadın başını yuxarı qaldıraraq körpəsini ağacın üstündə gördü. Onu sakitləşdirmək üçün nəğmə oxumağa başladı. Meymunun bu mahnıdan o qədər xoşu gəldi ki, uşağı aşağı düşürüb anasına verdi və dil açıb insan kimi danışmağa başladı:

-Sizin necə gözəl səsiniz var! O dərdiyiniz yarpaqlar axı sizin nəyinizə lazımdır?

Qadın cavab verdi:

-Mən o qədər kasıbam ki, bu yarpaqlarla dolanıram.

Meymun dedi:

-Bu yol ilə gedib rast gəldiyin ilk cığırda sola dönersən. Orada üstü meyvə ilə dolu bir ağaca rast gələcəksən, meyvələr dil açıb qışqıracaqlar: "Məni də, məni də", ancaq sən

onların heç birinə əl vurma, sakit dayananları də".

Kasıb qadın meymun necə demişdisə elə də elədi. Dərduy meyveləri meymunun yanına gətirdi. Meymun dedi:

-Evə qayıdanda bu meyveləri bıçaqla iki yerə bölərsən.

Qadın sevinə-sevinə evə qayıtdı. Meyveləri böləndə gördü ki, onların içində çoxlu pul və pal-paltar var. Qadın pulları və paltarları üç yerə ayırdı. Bir hissəsini qardaşına və varlı bacısına verdi, bir hissəsini isə özünə götürdü.

Varlı qadın bu payla kifayətlənmədi. Kasıb bacısı kimi o da uşağını ağac budaqları ilə belinə şəlləyib meşəyə getdi. Uşağı yerə qoyub yarpaq dərməyə başladı. Bunu görən meymun öz-özünə düşündü: "Doğrudanmı, bu qadın bir belə acgöz imiş?"

Meymun soruşdu:

-Dünən apardıqların sənə bəs eləmədi?

-Yox, mən yenə istəyirəm.

Meymun onu həmin ağacın yanına göndərdi. Acgöz qadın "Məni də" deyən meyveləri yığıb torbasına doldurdu. Onları aparıb evdə kəsəndə meyvelərin içindən əcaib heyvanlar, anlar çıxıb acgöz qadını dişləməyə başladılar.

Bax, o vaxtdan insanlar düşünürlər ki, acgözlük pis xasiyyətdir.

Tərcümə edib işləyəni R.Y.Əliyev

